

ŽUPA KARMELSKE GOSPE BAGALOVIĆ – ŽUPNI LISTIĆ

Raspored bogoslužja od
17. - 23. studenoga 2025.

Pon. 17. 11.	Sv Elizabeta Ugarska	
	8.00	+Jurka i Nikola Ćendo KRVAVAC
Uto. 18. 11.	Svagdan	
	8.00	+ Nikola i Danica Manenica KRVAVAC
Sri. 19. 11.	Svagdan	
	8.00	+Marija Barba KRVAVAC
	17.00	Misa i klanjanje pred presvetim BAGALOVIĆ
Čet. 20. 11.	Svagdan	
	8.00	+Nikola, Milica Rakić i Jelka Petrušić KRVAVAC
Pet. 21. 11.	Gospa od Zdravlja	
	16.30	Krunica
	17.00	Misa iza mise bolesničko pomazanje BAGALOVIĆ
Sub. 22. 11.	Sv Cecilija	
	8.00	+ Pasquale Sacco KRVAVAC
Ned. 23. 11.	Krist Kralj – Kralj svega stvorenoga	
	8.00	+Jakov, Mila i Gojko Bezer MOMIĆI
	10.00	Pro populo BAGALOVIĆ

*Župni ured.: Za sve svoje potrebe župnog ureda
javiti se iza sv misa.

Vjeronauk po rasporedu

Molitva za zdravlje

Gospodine sveti Oče, svemogući
vječni Bože,
o svetkovini Blažene Djevice
Marije, Gospe od Zdravlja,
hvalimo te, blagoslivljamo te i
slavimo te.
Dok putujemo zemljom, tvoje
spasenje
obuzima čitava čovjeka, naše tijelo
i našu dušu.
Po zdravlju posve se mijenja naše
stanje:
tlačenje se okreće u slobodu,
neznanje u spoznaju istine,
bolest u zdravlje,
žalost u radost,
smrt u život,
robovanje grijehu u dioništvo tvoje
božanske naravi.
Po zagovoru Blažene Djevice
Marije, Gospe od Zdravlja,
molimo te, udijeli nam zdravlje i
duše i tijela,
da ti u zdravom tijelu uzmognemo
zdravom dušom iskazati slavu.
Amen.

Bratimi u službi

Dražen Vučković, + Ante
Miroslav Vučković, Silvanov
Niko Vučković, + Filipa
Viktor Vučković, Mirin

**TRIDESET I TREĆA NEDJELJA
KROZ GODINU
16. 11. 2025.**

Evandjelje:

Lk 21,5-19

*Svojom ćete se
postojanošću spasiti.*

Došavši na najsvetije mjesto svoga naroda, to jest u jeruzalemski Hram, Isus je slušao komentare ljudi koji su poput njega dolazili klanjati se Bogu (Lk 21, 5-19). No poradi iznimne ljepote onoga izvanjskoga nisu bili u stanju klanjati se Bogu i diviti se njemu, već su se divili divnom kamenju i zavjetnim darovima, kojih je bilo u izobilju na hramskim zidovima i u njegovim prostorijama. Sveti Luka ne navodi tko su bili ti ljudi, no vjerojatno su bili

hodočasnici koji su došli izdaleka ili ljudi koji dođu iz sredina u kojima nisu imali prigode vidjeti nešto tako velebno i veličanstveno. Nešto slično činimo svi mi koju putujemo u druge još neviđene zemlje. Uglavnom nastojimo vidjeti velebna zdanja kojima se možemo diviti, koja možemo fotografirati i pamtit, te o njima drugima pričati. U svakom slučaju usredotočeni smo na ono vidljivo što nam privlači pozornost.

Upravo zato je Isus imao potrebu uzeti riječ i reagirati, jer ljudi nisu otkrivali bit u svemu što su promatrali. Pogotovo jer se radilo o svetome mjestu, koje nije tu samo radi izvanjske ljepote, već radi poticanja na pobožnost i uvećavanja poštovanja prema Gospodinu. Vjerojatno bi Gospodin i nas danas ispravio i poučio jer se svima nama dogodi da obilazimo crkve kao turisti, a ne kao pravi hodočasnici koji u njima najprije prepoznaju ono najvažnije, a to je dom molitve i Božje prisutnosti. Svaki dolazak u Božji hram, poput onog

jeruzalemskoga, ili još više u Božji hram – crkvu, treba u nama izgrađivati odnos s Bogom, to jest poticati nas da poniremo u ono dubinsko, to jest da izgrađujemo ono duhovno u nama.

Jer, primjera poput ovoga koji nam navodi sveti Luka mnogo je danas i u svakodnevnome životu. Naime, mnogo je onih koji se trude izgrađivati i stjecati samo zemaljske opipljive stvarnosti. Ima ih koji se natječu s drugima tko će imati ljepšu kuću ili okućnicu, stan ili auto, tko će imati više slave ili zemaljskog uspjeha, ljepši tjelesni izgled ili skupocjeniju odjeću. Time veliku pozornost posvećuju i mnogo vremena odvajaju za ono vidljivo koje nama i drugima postaje zavodljivo. Puno snage se uloži u uređenje izvanjskoga, a vrlo malo ostaje za ono unutarnje. Vrlo smo brižljivi kad se bavimo sobnim uređenjem, a premalo kad se bavimo osobnim, to jest uređenjem vlastite duše.

Zato je Isus, da nas oslobodi takvih zamki i opsjena,

zamamnosti i pogrešaka, uzeo riječ i izgovorio svoju pouku za svakoga od nas. I to je učinio na vrlo drastičan način najavljujući propast i rušenje Hrama: *Doći će dani u kojima se od ovoga što motrite neće ostaviti ni kamen na kamenu nerazvaljen.* Njegove riječi su zvučale kao blasfemija u tom trenutku, te je malo koji njegov sunarodnjak pomišljao da se takvo što može dogoditi. Naprotiv, vjerovali su kako će njihov Hram s vremenom postajati sve važniji i slavniji, te kako će se upravo u njemu pokazati Božja slava nad svim narodima. Njegove riječi su bile nagovještaj propasti nečega što su mnogi smatrali neprolaznim, no onima koji su imali povjerenja u njegov nauk bile su dovoljan povod da se zamisle i da upitaju kad će se ostvariti njegove prognoze.

No ni takvima Isus nije htio dati konkretniji odgovor glede vremena kad se ima zbiti, nego ih je uputio na mnogo važnije stvari koje bi ih trebale nadahnjivati i voditi u životnim nedaćama i pred neizvjesnošću budućnosti. Isus ih, naime,

potiče da se potruđe oko izgradnje onoga što je neprolazno, to jest sadržaja koje ne može odnijeti ni vrijeme ni nedaće života, ni mučenja, ni progoni. Tako im skreće pozornost da je neprolazna mudrost koja dolazi od njega, te njome mogu izgraditi sebe i svoj život u nepropadljivo zdanje. Primajući njega u svoj život i živeći postojani u njegovu imenu, posjedujemo neprocjenjivo obilje s kojim se ne može uspoređivati nikakva građevina ovoga svijeta. Dopuštajući da Bog u nama prebiva kao u svome hramu, postajemo iznutra urešeni njegovom ljepotom do mjere da se s time ne može uspoređivati nikakvo drago kamenje ni druge ljudske dragocjenosti.

Stoga nam je ovo Evanđelje prigoda da razmišljamo o samima sebi i da se potrudimo oko neprolaznih vrednota koje se tiču našega bića, jer nam je upravo Isus zajamčio nepropadljivost svojim dolaskom u našem ljudskom

tijelu. On ga je pretvorio u sveti hram u kojemu on prebiva, te ako njega zadržimo u srcu i ako budemo postojani u vjeri i čuvanju njegova imena, sebi smo osigurali vječni život. I to je ono čemu bismo se trebali diviti više nego hramovima, koji su djela ljudska, jer mi smo djelo Božjih ruku i odraz njegove ljepote. A kad se držimo Isusa i kad čuvamo svetost njegove prisutnosti i imena u svome biću, doista sebe pretvaramo u nepropadljivo zdanje, te nam ni vlas s glave neće propasti. Pa i onda kad nas budu progonili ili ubijali imamo njegovo jamstvo vječnoga spasenja. Imajući njegovu neprocjenjivu zaštitu, doista, nitko nam ne može oduzeti ništa od neprolaznog i nepropadljivog života kojim smo obdarili svoje biće. Trudimo se stoga biti mu vjerni, te težiti prema nepropadljivim dobrima koja su najbolji ures našega bića kojim ćemo biti obdareni po svu vječnost.